

La llebre i la tortuga

Descripción

Vet aquí que una vegada hi havia, en un bosc molt bonic i tranquil, una llebre molt ràpida i una tortuga molt simpàtica. La llebre sempre es vantava de ser l'animal més veloç de tots, i li encantava presumir davant dels altres animals.

Un dia, mentre caminava pel bosc, la llebre es va trobar amb la tortuga. La llebre li va dir amb un somriure burleta:

— Hola, Tortuga! Què et sembla si fem una cursa? Segur que guanyaré!

La tortuga, que era molt tranquil·la i assenyada, li va respondre:

— D'acord, Llebre. Fem la cursa! Però recorda, no sempre guanya qui és més ràpid.

La llebre va esclatar a riure:

— Ha, ha, ha! Ja veurem!

Els animals del bosc es van reunir per veure la gran cursa. L'esquirol va fer de jutge i va marcar la sortida amb una branca:

— A les seves posicions! Preparats, llestos, ja!

La llebre va sortir disparada com una fletxa, corrent a tota velocitat pel camí. La tortuga, en canvi, va començar a caminar a poc a poc, pas a pas, sense pressa però sense pausa.

La llebre va córrer tant i tan ràpid que aviat va deixar la tortuga molt enrere. En veure que la tortuga encara era lluny, la llebre va decidir aturar-se un moment per descansar sota l'ombra d'un arbre. Estava tan segura de la seva victòria que va pensar:

— Em prendré una petita migdiada. Quan em desperti, encara tindrè temps de guanyar la cursa.

Així que la llebre es va adormir sota l'arbre, somiant amb el seu triomf. Mentrestant, la tortuga continuava avançant, pas a pas, sense aturar-se ni un moment.

Els animals del bosc animaven la tortuga:

— Endavant, Tortuga! Tu pots!

La tortuga somreia i continuava caminant, confiant en el seu esforç constant. Finalment, va arribar al lloc on la llebre dormia tranquil·lament. La tortuga va seguir el seu camí sense fer soroll, i va arribar a la meta.

Quan la llebre es va despertar, es va espantar en veure que la tortuga ja era molt a prop de la línia d'arribada. Va córrer tan de pressa com va poder, però era massa tard: la tortuga ja havia travessat la meta i havia guanyat la cursa!

Tots els animals del bosc van aplaudir i van felicitar la tortuga per la seva victòria. La llebre, una mica avergonyida, es va apropar a la tortuga i li va dir:

— Enhorabona, Tortuga. M'has ensenyat que no sempre guanya el més ràpid, sinó el que no es rendeix mai.

La tortuga va somriure amb tendresa i va respondre:

— Gràcies, Llebre. L'important és fer-ho el millor que podem, pas a pas, i no perdre mai l'esperança.

I així, la llebre i la tortuga es van fer amigues, i tots dos van aprendre una lliçó molt valuosa sobre l'amistat i la perseverança.